

CIA? Dcera Pavla Tigrida otevřeně promluvila. Vše prý zapadá

- CZ24 News | 27. října 2021

„Je evidentní, že peníze na Svědectví, na československý exil, na všechny ty knihy a časopisy posílané domů odněkud musely přijít,“ říká v knize Proměny světa Deborah Tigridová, nejstarší dcera publicisty, spisovatele a významného představitele protikomunistického exilu Pavla Tigrida na téma spolupráce jejího otce s americkou zpravodajskou službou CIA. Tigridová vzpomíná, že se se spoluprací s CIA otec nikdy nesvěřil ani rodině, zpětně však práce pro Američany podle ní do tehdejšího působení Tigrida zapadá.

Tigridová v rozhovoru v knize Proměny světa vzpomíná, že jako malá pochopila, že její rodiče utekli z vlasti, a nepředpokládala, že by se již do Československa někdy její rodiče či ona sama podívali.

Když pak došlo k pádu komunistického režimu, byl podle ní překvapený i samotný Tigrid. „Lehkost, s níž režim padl, i rychlost dalšího vývoje je (rodiče) hodně překvapily,“ vzpomíná.

Když pak její otec dostal od prvního polistopadového prezidenta Václava Havla nabídku, aby se stal členem vlády Václava Klause coby ministr kultury, rozhodnutí přenechal na svou rodinu. „Máma mu říká: Pavle, jsi blázen, je ti 75, na to umřeš. Já jsem jí oponovala: Mami, nech ho, vždyť je úplně neuvěřitelné, že se tohle mohlo stát. A ten pobyt v české politice mu dal ohromnou energii. Táta celý život vypadal o deset let mladší, po návratu do Prahy jako kdyby mu bylo o dvacet méně,“ vzpomíná Tigridová na chvíle, kdy se Tigrid rozhodl podílet na vládě.

V roce 1956 v reakci na maďarské povstání a následné masakry zosnované Moskvou začal Tigrid vydávat ve Spojených státech čtvrtletník Svědectví, načež v roce 1960 na pozvání amerického nakladatele Sama S. Walkera, bývalého viceprezidenta Výboru pro svobodnou Evropu, přesídlil do Paříže. Že nešlo o činnost bez jakékoli podpory, se sice Tigrid zdráhal odhalit i po sametové revoluci, pamětníci však dnes společně s odborníky došli k názoru, že český publicista, tehdy již s americkým občanstvím, pracoval pro CIA nebo jeho činnost měla minimálně americká zpravodajská služba částečně financovat.

„To my jsme nevěděli. Vím to určitě od chvíle, kdy v roce 2013 vyšla kniha pana Kosatíka Tigrid, poprvé, kde se o tom píše,“ odhalila Tigridova dcera, že se otec o spolupráci s americkými zpravodajci nebavil ani se svými dětmi.

Když se později o věci bavila s bratrem, začala jí spolupráce s CIA do působení otce zapadat. „Podívej se, já jsem to tušil. Jak by mohl táta žít jenom ze Svědectví?“ měl mít její bratr jisté pochybnosti již dříve.

V té době to prý brali tak, že je jejich otec zaměstnaný u americké firmy Walker and Company, a netušili o dalším pozadí. „Vydávali knihy, tiskli je v belgických Bruggách, ty knihy jsem fyzicky viděla. Nakladatelství existovalo. Dneska, když se nad tím člověk zamyslí, je evidentní, že peníze na Svědectví, na československý exil, na všechny ty knihy a časopisy posílané domů odněkud musely přijít,“ dává najednou vše Tigridové smysl.

Nebylo to prý přitom to jediné, co její otec tajil. Vůbec prý také nikdy neřekl nic o válce či o koncentračním táboře, kde oba její rodiče přišli o blízké. „O těchhle věcech nemluvili nikdy, bylo to

hodně bolestivé. Já jsem se o tátově matce hodně dozvěděla až z GENU, kde o ní táta vyprávěl nějakému novináři víc, než co řekl kdy nám, vlastním dětem," vzpomíná, že některá témata v rodině nikdy neřešili.

Zdroj: parlamentnilisty